

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Cob/87/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8108223151
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Irena Dobňáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2011:8108223151.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove právnej veci žalobcu: H. J., s miestom podnikania D. XXXX/X, XXX XX P., IČO: 10 672 206, právne zastúpeného Mgr. Valérom Podolskijom, advokátom, so sídlom X. R. X, XXX XX P., proti žalovanému: F. R., s.r.o., so sídlom L. XX, XXX XX J., IČO: 36 474 967, právne zastúpenému JUDr. Antonom Hajdukom, advokátom, so sídlom Štúrova 101, 093 01 Vranov nad Topľou, v konaní o zaplatenie 4.931,59 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 18Cb 182/2008 - 35 zo dňa 6.6.2011, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

M e n í uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 18Cb 182/2008-35 zo dňa 6.6.2011 tak, že návrh na prerušenie konania zamietá.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým uznesením konanie prerušil. Rozhodnutie o prerušení konania odôvodnil tým, že na základe návrhu žalovaného po preukázaní trvania trestného konania voči žalobcovi, sa má v súvislosti s obžalobou z trestného činu podvodu podľa § 20, § 221 ods. 1, 4 písm. a) Trestného zákona preukazovať aj výška škody spôsobená žalovanému ako poškodenému. Poukázal pritom na ust. § 109 písm. b) veta prvá O.s.p., podľa ktorého súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je oprávnený v tomto konaní riešiť.

Proti uzneseniu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca s tým, že žiadal napadnuté uznesenie zrušiť. Nestotožnil sa s právnym posúdením veci súdom. V odvolaní uviedol, že nie je pravdou, že prvostupňový civilný súd nie je oprávnený výšku škody 668.168,- Sk (22.179,11 eur) riešiť v predmetnom konaní pod sp. zn. 18Cb 182/2008. Súd prvého stupňa, ako civilný súd nie je oprávnený riešiť otázku, či bol spáchaný trestný čin alebo nie, no otázku výšky náhrady škody je nepochybne oprávnený riešiť. Odvolateľ ďalej uviedol, že z napadnutého uznesenia tiež nie je zrejmé dokedy bude konanie prerušené, teda o akú prekážku v konaní v zmysle súdom prvého stupňa citovaného ustanovenia § 111 ods. 2 O.s.p. ide a kedy odpadne údajná prekážka, pre ktorú sa koná.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Pretože odvolanie smerovalo proti uzneseniu, preskúmal ho odvolací súd v súlade s § 214 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. (ďalej len „O.s.p.“) bez nariadenia pojednávania. Pri tomto preskúmaní bol odvolací súd viazaný dôvodmi a rozsahom podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený toto uznesenie preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimku by mohli tvoriť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po takomto

preskúmaní napadnutého uznesenia dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu žalobcu je treba vyhovieť.

Nemožno súhlasiť so záverom súdu prvého stupňa, ak prerušil konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b) veta prvá O.s.p..

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) veta prvá O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

Predmetom konania vedenom pod sp. zn. 18Cb 182/2008 je pohľadávka žalobcu titulom neuhradenia dlžnej sumy za dodanú drewnú hmotu. Následne podaním doručeným prvostupňovému súdu 11.4.2011 si žalovaný uplatnil voči žalobcovi z celkovej výšky svojej pohľadávky voči žalovanému vo výške 668.168,- Sk pohľadávku v sume 148.569,- Sk. Skutočnosti potrebné pre posúdenie neuhradenia dlhu žalovaného a zodpovednosti za prípadnú škodu žalobcu a jej výšku môže a musí v tomto konaní riešiť civilný súd. Z dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa nevyplýva konkretizácia otázky, ktorú by súd nebol oprávnený v tomto konaní riešiť. Zákonné podmienky pre možnosť prerušenia konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. b) veta prvá O.s.p. tak neboli naplnené. Odvolací súd dáva za pravdu žalobcovi, že civilný súd nie je oprávnený riešiť to, či bol spáchaný trestný čin, avšak otázku výšky náhrady škody je civilný súd oprávnený riešiť. Je nepochybné, že otázku výšky škody, jej vzniku, ako predbežnú otázku si konajúci súd môže vyriešiť sám.

Odvolací súd posudzoval aj to, či nie sú dané predpoklady pre prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., podľa ktorého, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva (arg. slovo „môže“), že prerušenie konania z tam uvedených dôvodov je fakultatívne, teda súd nie je povinný prerušiť konanie ani v prípade, že by inak boli splnené podmienky podľa tohto ustanovenia. Takéto stanovisko prijíma i právna veda (porov. Ficová, S., v diele Števec, M., Ficová, S., a kol.: Občiansky súdny poriadok. Komentár. 1. vydanie. Praha : C.H. BECK 2009, 603).

Ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu (§ 111 ods. 1, 2 O.s.p.).

Prerúšením konania bez splnenia zákonných predpokladov sa zasahuje do práv účastníkov konania, keďže počas prerušenia sa podľa § 111 ods. 1 O. s. p. nevykonávajú pojednávania a neplynú ani lehoty. Nedôvodné prerušenie konania zasahuje predovšetkým do práva účastníka na prerokovanie veci bez prietahov.

Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku sa musí vykladať a uplatňovať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 152 ods. 4). Zo žiadneho ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky nemožno vyvodiť, že prerúšením konania jeho účastník stráca právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Všeobecný súd sa pri uplatňovaní procesného postupu podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku preto musí spravovať aj požiadavkou, ktorá je zakotvená v tomto článku Ústavy Slovenskej republiky a ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prietahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote.

Vzhľadom na charakter uplatneného nároku odvolací súd dospel k záveru, že dôvod, pre ktorý súd prvého stupňa prerušil konanie v predmetnej veci, nemožno považovať za relevantný ani v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., keďže ako už bolo konštatované vyššie relevantné otázky pri posudzovaní náhrady škody v občianskoprávnom konaní si môže súd prvého stupňa vyriešiť aj sám.

Pokiaľ by odvolací súd v tomto štádiu konania potvrdil rozhodnutie o prerušení konania, bol by tým narušený účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa naplní zásadne až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv. Z uvedených dôvodov, nie je možné, aby súd prerušil konanie, keďže zbytočnými prieťahmi v konaní by nedošlo k naplneniu ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktoré sa zásadne naplní až právoplatným rozhodnutím súdu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv.

Z týchto dôvodov nie sú splnené podmienky uvedené v citovanom ustanovení § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., a preto odvolací súd v zmysle § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že návrh na prerušenie konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.